

Къде ми църпишъ студена вода.
Тако ти бога, Яно, подай една вода
Со твоя-та стомна, Яно, со десна-та рѣка;
Бѣло-во сѣрце, Яно, цѣрно изгорено;
Ракіа піамъ, Яно, зеиръ ми сѣ чинить.

373.

Попова керка викаше
Отъ високи-те чардаци,
Отъ ситни дробни пармаци:
„Елате моми 'убави,
Елате зборъ да зборвиме!
Оти ке до'ить татар-отъ
Со дванадесетъ татари
Со тие цѣрни Арапи,
Мене ке млада поплентъ,
Ке ме однесътъ въ Янино
Въ Янино при Али-паша,

Баш- робинчица да бидамъ,
Шербетъ и кафе да служамъ.“
Уще ми реч-та не рече,
Стигна'е пусти татари
Со тие цѣрни Арапи,
Попо'а керка зедо'е,
Ми ъх однесо'е Янино
Янино при Али-паша,
Башъ робинчица да бидить,
Шербетъ и кафе да служить.

374.

Стройници вино піе'е,
Девойка слуга служеше
Со бисеръ венецъ на глава;
Бисер-отъ ѣ сѣ ронеше,

Свекоръ си чаша расеше,
Свекоръ ѣ кабулъ чинеше:
„Раси ми, сна'а, раси ми,
Я тебе кабулъ те чинамъ.“

375.

Бѣлиградо що ми сѣ бѣлентъ?
Иматъ нещо за тва сѣ бѣлентъ,
Во него ѣ Мара Бѣлогратка,
Лице иматъ, како ѣсно сѣнце,
Очи иматъ како цѣрно грозѣ,
Вежи иматъ како піявици,
Гѣрло иматъ како месечина;
За то'а сѣ Бѣлиградъ бѣлентъ.

376.

„А юначе Дренополче,
Що мирисашъ мискъ не носишъ?

Що не мислишъ да сѣ женишъ
За девойка Софіанка?“ —